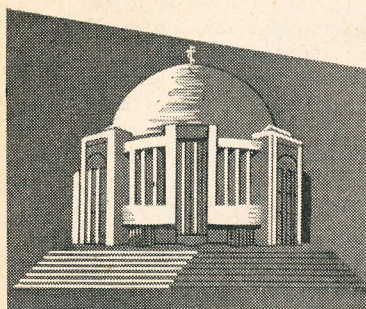

Gij zijt als mensch onmetelijk, Gods Ruimte hoort u toe. Zijt gij u hiervan bewust? Handel er naar en heb lief!

MEESTER HAMET

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 6 . Nieuwjaar 1947

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard
Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

VAN IDEAAL TOT WERKELIJKHEID

Het is nuttig en noodig aan het begin van het nieuwe jaar een balans op te maken over het oude. Gij doet het voor u zelf en stelt moedig en kritisch vast in hoeverre ge faalde ten opzichte van God, het leven en de menschen. Ge ziet ook niet voorbij aan de keeren, dat ge geleerd en voorgegaan door de hemelingen een overwinning op uzelf behaalde en hierdoor vorderde in den strijd tegen uw afbrekende eigenschappen. Ge leert dan uit uw goede zoowel al uit uw verkeerde handelingen en voelt u geïnspireerd in den komenden jaargang harder nog aan uzelf te werken, opdat ge het beeld van de geestelijke persoonlijkheid, dat de Meesters u voorhouden, weer dichterbij benadert. De couranten maakten reeds de balans op van het wereldbestel en wij keuren haar goed voorzover zij niet pessimistisch schreven en open oog hadden voor de samenwerking der volken, zooals deze zich in de Assemblée van de Vereenigde Naties en in den Veiligheidsraad aarzelend, maar niettemin levenskrachtig demonstreert. Het jaarverslag van de werkzaamheden van het Genootschap stemt door de bereikte resultaten tot groote voldoening. Het memoreert de verschijning van de boeken „De Volkeren der Aarde door Gene Zijde beziën”, „Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven” en de herdrukken van „De Blik in het Hiernamaals”, deel 2 en 3. En terwijl onze tegenstanders al dadelijk bij ons openbare optreden in de zomermaanden van '45 profeteerden, dat onze val een kwestie van twee maanden was, gaf het afgelopen jaar een groeiende reeks van voordrachten over cosmologische onderwerpen, het leven en werken op aarde en in den hemelen, de krankzinnigheid, de bezetenheid, het occultisme, zijn waarheid en zijn bedrog, enz. Meester Zelanus bevestigt de activiteit, die het Genootschap kenmerkt, verder, door het geven van wekelijksche Inwijdingszittingen, waarop hij diep ingaat op vragen van stoffelijken, geestelijken, cosmischen, medischen en anderen aard en zijn toehoorders telkens weer verbaast door de raakheid en de ruimte van zijn weten. 1946 bracht de zoo lang verwachte en felbegeerde verschijning van „Evolutie”. Het schonk vele nieuwe, machtige schilderijen en voerde

Jozef Rulof naar Amerika, waar hij met zichtbaar succes, mede dank zij zijn beide broers en diens vrienden, onze Leer introduceerde en de uitgave van zijn boeken en die van Leo Uittenbogaard tot stand bracht. Voorts werden er contacten opgebouwd met Curaçao, Afrika, Indië, Engeland, Zwitserland en België, terwijl de plannen voor een Zweedsche en Fransche vertaling van de boeken vorderden. In het afgelopen jaar kreeg het Genootschap ook zijn wettelijke erkenning, zoodat de voor een temperamentvolle natuur zoo hinderlijke letters i.o. (in oprichting) konden verdwijnen. Deze erkenning is overigens bijna de eenige, die we van de wereld ontvingen. Door onzen strijd, die een radicale, d.i. geestelijke verandering van kerk, wetenschap, mensch en maatschappij beoogt, hebben wij hier alle groepeerings tegen, tot zelfs de spiritisten, wrevelig en opstandig als ze zijn door onze campagne tegen het occult bedrog, dat vooral in hun gelederen zoo giftig bloeit. Verblijdend daarentegen is de belangstelling, die we van Theosofen en Rozekruisers ondervinden. Het zijn overigens juist de verguizing, de hoon en de meermalen geniepige aanvallen, die ons krachtiger en feller maken, het nieuwe jaar zal daarvan de bewijzen krijgen! Hierin zullen we ernstiger en bewuster nog streven naar de verwezenlijking van het ideaal, dat we in de stichtingsacte van het Genootschap als volgt omschreven: „De stichting heeft ten doel het in woord en geschrift verbreiden van de Leer, die door de astrale Meesters middels hun instrument Jozef Rulof of andere door hen aangewezen en opgebouwde contacten aan de aarde geschonken is en wordt, en door het aansporen van de massa om die Leer metterdaad te belijden in de Eeuw van Christus welke thans, na den verschrikkelijksten oorlog aller tijden, is begonnen, eene vurige en waardevolle bijdrage te leveren tot de vestiging van het Koninkrijk Gods op Aarde.”

Geen, die zijn oogen weet te gebruiken en denken kan, vertellen we nieuws, wanneer we zeggen, dat we voor een nieuw, ontzaglijk tijdperk staan, alle teekens wijzen daarnaar. Na tweeduizend jaar lang genegeerd of misbruikt

te zijn, wil Christus' weten thans definitief de wereld beheerschen. In Zijn naam willen de Hemelen spreken, geven en leiden, openlijker en krachtiger dan ooit te voren. Door ons zal dit geschieden. Stoute taal? Deze zal nog stouter worden — de taal, waarmee een nieuw tijdperk zich aankondigt is immer fel en snijdend en doet immer pijn aan ooren, die zich gewend hebben aan het lawaai van een graf. Niet meer wetend hoe zij den chaos op alle levensgebieden met hun ontoereikende en levenlooze begrippen moeten opruimen, vegeteeren de religieuze, wetenschappelijke en politieke instellingen voort, ten koste van het geluk en de veiligheid van miljoenen. De Hemelen willen hun den nieuwen weg wijzen en daar deze over Golgotha voert, wordt van hen geëischt, dat zij het hoofd buigen en hun onmacht erkennen. Gods engelen, cosmisch bewuste Meesters, willen nieuwe profeten bezielen om door hun mond de aardsche kennis op alle gebieden te zuiveren en aan te vullen. Zij zullen op duizend-en-een wijzen van hun bestaan en hun intenties blijk geven en zoo de wereld winnen voor God en Christus. Hun bestaan, hun ingrijpen is niet meer weg te praten, zelfs niet door hen, die krom recht leeren praten in hun strijd tegen de steeds grooter wordende twijfels in het eigen kamp. Voor hen en hun verheven doeleinden willen we dit jaar alles van onszelf inzetten en dit vragen, neen, eischen we ook van u, die mede de wegbereiders van het Koninkrijk Gods op aarde willen zijn. Kracht, activiteit, ideeën, geld en goederen zult u moeten geven, meer nog dan in

het vorige jaar, we vragen uw leven. Christus eischt dit, zooals hij dat van zijn apostelen tijdens zijn laatste leven op aarde deed! Het wordt dit jaar bittere ernst, want het gevecht met de verstarde, maar machtige en jegens iedere hervorming fanaticke religieuze en maatschappelijke organisaties zal naar een hoogtepunt worden gevoerd. Wij zoeken geen ontbinding en afbraak, we ijveren voor eenheid, veiligheid en geluk. Door de hemelingen zullen we liefde en wijsheid brengen, de eigenschappen, waardoor de hemelen zich verdichten. Wij zullen liefde en wijsheid zijn — ook gij, die zich achter ons schaart. Een middenweg is er niet, pogingen en goede bedoelingen hebben geen waarde. Dit houdt in, dat ge meer dan tevoren vecht tegen uw verkeerde eigenschappen. Ge zult koninklijken van geest worden, dan alleen kunt ge de wereld van uw Leer overtuigen. Leeuwen zult ge zijn met de zachtheid van een lam. Vuur moet er in u komen, door lauwheid bereikt ge niets. Besef in het nieuwe jaar met den dag beter, wie en wat ge vertegenwoordigt — ge zult dan ook het zoo noodige zelfvertrouwen opbrengen. Als ge bang bent, als uw taak u te zwaar wordt, als ge den ernst niet voelt — sluip dan weg en hinder de vechters niet. Wie het kan, moge weten, dat de Hemelen achter hen staan. Beziel door Christus vindt het nieuwe jaar ons gereed. Dat u en wij slagen zullen in de taken, die ons worden opgelegd, is de wensch, de bede van Jozef Rulof en zijn naaste medewerkers. Op voor God, Christus en menschedom!

HET JAAR 1947 ZET IN...

met een aantal belangrijke voordrachten, waarin Meester Zelandus de macht van de „Universiteit van Christus” ondubbelzinnig wil bewijzen. Zij worden gegeven te 's-Gravenhage en te Amsterdam (zie rooster op blz. 8 van dit nummer) en hun titels zijn:

Waarom staat de Leer van de Rozekruizers op een Dood Punt?

De Geestelijke onmacht van Annie Besant

De Universeele Waarheid van Annie Besant

Is Krisnamurti de Wereldleeraar? Neen! Maar waarom niet?

Mary Baker Eddy herstelt haar Leer

Jozef Rulof daagt door deze en volgende voordrachten de Parapsychologen, de Psychologen, de Psychiaters, de Astronomen, de Theologen, de Theosofen, de Rozekruizers en de aanhangers van de Christian Science uit tot een geestelijk-wetenschappelijk duel om hem op zijn cosmisch bewustzijn te testen!

VAN DE REDACTIE

- Door de feestdagen en de overbelasting van de drukkerij kon dit zesde nummer helaas niet op tijd verschijnen.
- Zij, die extra-kerstnummers kochten, ontvangen ook dit nummer in hetzelfde aantal en wel gratis om onder hun vrienden te verspreiden. Wellicht komen hier abonnementen uit.
- Voor de verloting bestaat groote belangstelling. Daar sommigen vroegen om toezending van loten, deelen we mede, dat dit voor de vereenvoudiging niet geschiedt. Uw bestellingen krijgen een nummer en deze worden in een trommel verzameld, waaruit dan straks de eigenaar(es) van het schilderij wordt getrokken. De naam wordt in no. 7 bekend gemaakt.

NOG EENS: DE ASTROLOGIE

Na een fijne, leerzame voordracht van Meester Zelandus te Amsterdam, waar ook een kenner van de Astrologie gelegenheid kreeg zijn leer uiteen te zetten, volgde er in 's-Gravenhage een bewogen avond. De daar aanwezige astrologen namen zonder moeite te doen het standpunt van Meester Zelandus ook maar even tot zich te laten doordringen een onverzoenlijke houding aan, waarbij enkelen zich niet ontzagen fel en onfatsoenlijk te interrompeeren. Dit noodzaakt ons ook in „Evolutie” nog eens uitvoerig op beider meeningen terug te komen. Zoo mogelijk zal dit al in het komend nummer geschieden.

Zoo gaat het goed!

Van de vele brieven, die we ontvangen, drukken wij er hier een af, die duidelijk en enthousiast aantoon, hoe de Leer van de Meesters ook bij de intellectueelen veld wint. We laten hem onverkort volgen.

Zeer geachte redactie van „Evolutie”.

Met graagte en bewondering lees ik de artikelen in „Evolutie”. Veroorloof mij, alvorens ik tot m'n eigenlijke vraag aan Meester Zelanus overga, een korte inleiding. Ik ben reeds jaren een volgeling van Jozef Rulof en bezit al zijn boeken. Ik weet niet of hij zich mij nog herinnert, want het is nu al heel wat jaren geleden, dat ik bij hem kwam met de volgende vraag: „Ik wil psychiater worden, een verlangen, dat nog grooter werd na het lezen van uw boek „Zielsziekten van Gene Zijde Bezien”. Denkt u, dat ik hiervoor geschikt ben?”

Hij stelde zich op zijn Meester Alcar in en zei me toen: „Behaal uw titel. Dóe het! U bent er geschikt voor. Ga zoo door en lees alles wat Gene Zijde u schenkt, dan kunt ge later stellig veel voor de zielszieken doen.”

Ik begon ijverig en met den vasten wil om te slagen. Al dadelijk voelde ik aan, dat ik mijn medestudenten door Jozef Rulof's boeken sprongen voor was. Zij immers wisten niets of bitter weinig van het astrale bestaan en zijn invloed op den stoffelijken mensch. Velen spoorde ik aan om eveneens kennis te nemen van die boeken, maar de meesten haalden hun schouders op. Intusschen is er iets veranderd en ik kan u zeggen, dat men Jozef Rulof in onze kringen volgt! Wat jaren geleden nog waanzin genoemd werd, geklets van spiritisten, krijgt nu meer en meer beteekenis. Er zijn er onder de hoogleraren, die zijn boeken lezen of er althans kennis van namen. Toch buigen zij hun hoofden nog niet, zij kunnen het niet, want met Jozef Rulof en diens Meesters te aanvaarden, bekennen zij hun eigen onmacht. Dus schelden zij hem voor een kwakzalver. Het volgende voorval ter illustratie: Een hoogleraar werd door een student de vraag gesteld „Wat denkt u van Jozef Rulof's boek: „Zielsziekten van Gene Zijde bezien?” Het antwoord kwam kort en krachtig: „Kletsboek!”

„Dank u,” vervolgde de student, „maar ik ben zoo vrij het anders te zien. Ik heb hem van zeer nabij een diagnose hooren stellen en de genezing tot stand zien brengen. Wat moet de psychiater niet vorschen en vragen om tot het ziektebeeld te komen om dan nog vaak zijn onmacht te moeten accepteren. En hij doet het in een flits en met absolute zekerheid. Dit kan men toch geen kletsboek noemen.” De geleerde werd nijdig en riep: „Wat doet u dan eigenlijk hier. Volg uw colleges dan liever bij een charlatan!” Maar toen kreeg de student hulp van een ander. Deze zeide: „Ik lag op sterven en de doctoren, waaronder een specialist, konden de kwaal niet vinden. Toen werd Jozef Rulof er bij gehaald. Na één blik teekende hij op een papiertje de oorzaak van de ziekte en zijn diagnose moest toen door de artsen als juist aanvaard worden. Waarom is nu het een raak en het ander kletsboek — het komt toch alles uit één bron?” De professor verbood er langer over te spreken...

Dit alles gebeurde jaren geleden, maar nog ontmoet ik collega's, die het niet zijn vergeten en zich intusschen de boeken aanschaffen. Als ik alleen voor mij zelf spreek, kan ik u zeggen, dat ik door de hulp van Gene Zijde bij mijn zieken al veel tot stand mocht brengen. Ik dank Jozef Rulof daar-

om uit den grond van mijn hart, dat hij mij eens de inspiratie schonk mijn studie te beginnen. Zoo gaat het anderen. Weest er van overtuigd, dat vele geleerden zich op „Evolutie” zullen abonneren, omdat ook zij gaan begrijpen, dat er een nieuwe eeuw, en wel de „Eeuw van Christus”, op komst is. Zij en ik hebben heiligen eerbied voor Jozef Rulof's streven om de menschheid een hooger bewustzijn te brengen. Zijn leer is ontzagwekkend! De Meesters, die door hem schrijven en spreken, vertegenwoordigen een Universiteit, die niet van deze wereld is, ik weet, dat zij nimmer het antwoord zullen schuldig blijven op welk probleem dan ook. Dit is het wat mij zoo blij maakt, want wij, die het aardsche weten vertegenwoordigen, zijn nog zoo machteloos! We zullen alleen door wonderen daarvan verlost kunnen worden. Ik zeg u — en als psychiater kan en mag ik dit: Jozef Rulof brengt dit wonder. Door zijn Meesters, die het stoffelijke oog verloren, maar een hemelschen, alzienden blik er voor terugkregen. Zij zien in het diepste onderwustzijn en wéten, terwijl wij dit innerlijk van den buitenkant of moeten benaderen om dan al combineerend het ziektebeeld op te bouwen. Daarom zijn er met mij, die Jozef Rulof zouden willen smeeken, licht ons voor, houd lezingen voor ons, geef ons college. Ik ijver hiervoor, maar wordt er fel en vaak minderwaardig om aangevallen. Ik werk echter in stilte voort en vraag u daarom ook mijn naam nog niet te noemen. Het zal mij echter eens lukken de aardsche universiteit voor Jozef Rulof en zijn Meesters te openen, opdat de geleerden zich dan zelf van zijn weten kunnen overtuigen!

En nu mijn vraag aan Meester Zelanus: „Wat u neerschreef in uw artikel over het moederschap en de misgeboorten, geldt dat niet ook voor alle krankzinnigen? Zijn zij niet alle disharmonisch ingesteld. Ligt de oorzaak niet altijd in hun gedragingen in vorige levens? Dit zou dan onze machteloosheid verklaren, want hoe moeten wij daarin zien? Toch beteekent de krankzinnigheid leerschool voor de ziel, is dit zoo, Meester Zelanus?”

Waarde vriend, wij weten wie gij zijt en wat gij op aarde nog bereiken zult. Gij las het boek: „Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven”? Weet dan, dat gij den Theo daarin één leven voor zijt. Ook hij keert terug naar de aarde om uw faculteit tot geestelijke bewustwording te brengen. Gij voelt goed aan, uw krankzinnigen zijn bezig zich te herstellen. Ik kom hier te zijner tijd nog uitvoerig op terug. Denk voort in deze richting en ge zult nog beter begrijpen, dat de „Eeuw van Christus” de Universiteit zal worden voor alle faculteiten der aarde. Wij zijn wachtende op onzen tijd. We zijn geheel gereed om in uw hoogeschoolen college te geven. Wij wéten — door Hem, die onze Mentor is en u en ons voorging naar Golgotha. Gaarne geven wij u onze hulp. Stuur uw vragen en problemen in en wij zullen u antwoorden. Nog dit. Ik weet, dat ge een boek wilt schrijven. Wacht daar nog mee. Pas later zijt ge hiertoe in staat. Nú zet ge goed uw oogen open, ge denkt en voelt aan: onze helpers beïnvloeden uw leven. Ge krijgt het teeken van ons, zooals wij ook door u uw zieken helpen. „De Universiteit van Christus” staat achter u, ge zult de macht hiervan telkens meer voelen!

Meester Zelanus

DE TRIOMF VAN EEN ZOEKER

Meester Yongchi, zooals hij uit zijn schilderijen tot ons komt (2)

„Geen ziel gaat in Gods Schepping verloren, doch elkeen ontvangt eens een plaats in het Vaderhuis om er te dienen en er bewuster te worden” — met deze heerlijke waarheid eindigde ik de vorige maal mijn beschouwing over het leven van Meester Yongchi, den astralen vervaardiger van de fraaie en veelzeggende schilderijen, waarmede André de wereld mocht verrijken. Ik ben mij er zeer wel van bewust, dat ik ik met deze getuigenis een schok toebrenge aan de kerk-sche gemoederen. Zij immers betwisten haar fel, daar zij met een verrassend en onbegrijpelijk gemak aanvaarden, dat God een deel van Zijn kinderen tot den hemel uitverkiest en een ander deel tot de verschrikking van een eeuwige hel veroordeelt. Zij zeggen Hem te kennen en lief te hebben en achten hun Goddelijken Vader intusschen in staat tot een gruwelijken onrechtvaardigheid, die zelfs een misdadiger maar nauwelijks begaan kan. Evenmin beseffen zij, dat zij zichzelf door deze in niets bevestigde opvatting tot den kerker van een dogma veroordeelen, waarin geen glimp van Zijn Goddelijk licht doordringt. Hoe kunnen zij één seconde gelooven, dat een mensch zich in een simpel leven, waarin voor een ieder de omstandigheden en mogelijkheden weer anders zijn, een Hemel kan eigen maken? Hoe verklaren zij, dat de eene mensch als een genie en de andere doofstom geboren wordt? Waardoor beleefd de een zijn ontwaking in het oerwoud als een menscheneter en weer een ander in de weelde van een paleis? Wat kan God, die een Vader van liefde is, er toe bewegen moordenaars, krankzinnigen en homoseksuelen een plaats onder Zijn zon te geven? Hoe rijmt het met Zijn Goddelijke rechtvaardigheid, dat hij het eene kind uit den schoot van de kerk laat geboren worden en het andere tot heiden slaat? Zij hullen zich bij deze levensvragen in een hooghartig zwijgen of zeggen schouderophalend hoogstens: „Wat God doet is welgedaan, we vragen niet naar Zijn bedoelingen!”

Hoe arm en klein is dit geloof voor den mensch, die geschapen is naar Gods Beeld en Gelijkenis en die Hem als zoodanig op aarde en elders vertegenwoordigen moet. Hoe anders, hoe rijk en ruim is de waarheid, die de hemeling ons vanuit zijn wijzen, gezegenden staat schonk! Deze zegt, dat de mensch als deel van Hem God gelijk is en miljoenen levens ontvangt om zich zijn Goddelijken staat bewust op te bouwen. De oerwoudbewoner dus is zoover gevorderd, dat Hij Zijn Schepper in den dierlijken graad vertegenwoordigt, maar er worden hem telkens nieuwe levens geschonken, zoodat Hij Zijn Goddelijkheid eens verstoffelijken en vergeestelijken kan. Zoo is het met den boosdoener, den psychopaat, den kankerpatiënt — in hun groei naar de volmaaktheid verloren zij zich nog, maar door hun leed, hun kwellingen zullen zij aan wijsheid winnen en straks fier kunnen getuigen: „We overwonnen de afbraak en leerden de door God geschapen levenswetten harmonisch toe te passen, waarna we weer een deel van Zijn Persoonlijkheid zichtbaar, stralend en bewust gestalte gaven! Maar we gaan, gestuwd door Zijn Wil, verder en verder om alle in Zijn Schepping levende graden te kennen en in bezit te krijgen, opdat we eens als Christus en de Zijnen kunnen zeggen: „Wij en den Vader zijn één!” Dit is de heilige, universele waarheid en nooit was zij anders. Er blijkt uit hoe wijs, liefdevol en rechtvaardig de Vader is, hoe onmetelijk Zijn leven en Zijn Schepping, hoe ontzaglijk de opgaaf, waarvoor wij als menschen zonder on-

derscheid staan. Geen ziel in de ruimte, die nadenkt en de macht van het Goddelijke plan aanvoelt, zal dan nog kunnen gelooven, dat Hij de Persoonlijkheid en de bedoelingen van zijn Schepper in één leven kan verwezenlijken.

Deze wetenschap voert ons weer naar het leven van Meester Yongchi, dat een indrukwekkend voorbeeld is van den strijd, dien de mensch beleefd bij de vergoddelijking van zijn staat. De vorige maal verbond ik u met het ontroerende oogenblik, dat hij zich, geleid door de hemelingen, voor het eerst weer op aarde manifesteerde. Zes eeuwen lang had hij het astrale bestaan beleefd in een schemerige spelonk, een kerker door hem zelf opgebouwd. Hij sliep er honderden jaren achtereen, uitgeput van de machtige problemen, die hij in zijn levens op aarde verwerkte. Als hij even daaraan probeerde te denken, was het hem, alsof zijn hart brak. Zijn hersenen, tot berstens toe gevuld, konden de minste concentratie niet verdragen. Toen eindelijk kwam er een glimp bewustzijn en hij vroeg zich in zijn zelfverkozen eenzaamheid af: „Wat wil ik hier? Leef ik of ben ik bezig te sterven? Of sta ik voor de afdaling in de moeder om een nieuw aardsch bestaan te aanvaarden, zooals ik dat al miljoenen malen onderging?” Maar hierna zonk hij weer ineen en sloot, doodelijk vermoeid, de oogen. Een zacht licht deed hem uit zijn nacht ontwaken. Het kwam van Meester Alcar, die zijn broeder halen kwam om hem terug te brengen tot de volheid van het leven. Hij deed hem afdalen in het organisme van zijn instrument en nu voelde de eenzame weer dat hij handen en voeten bezat. Hij onderging de stuwung van den bloedstroom en luisterde gespannen naar den hartslag. Hij opende de oogen en zag — met de ontzetting en de vreugde van een blinde, die zijn gezicht herkrijgt. Toen, aarzelend eerst, maar allengs voller, sprak hij en gaf hij vorm aan zijn gevoelens, die nu door de aanraking met het leven felbewust naar boven kwamen. Als door een wonder week de dofheld, de onmacht van hem. Een drift om te leven, te werken, te denken doorgloeide hem, waardoor hij kon uitroepen: „Ik leef opnieuw en ik krijg hulp! Voelt u, wat er thans in mij omgaat? O, God, geef mij een nieuwe kans!” God als een begrijpende, liefdevolle Vader had hem deze reeds geschonken door Zijn hemelingen tot hem te zenden. Deze zouden hem verder helpen om hem zijn plaats in het eeuwige Koninkrijk te bezorgen. Zij voerden hem naar een stille, lieflijke plek in de sferen en hielpen hem denken. Toen zag de kuizenaar van weleer zijn levens aan zich voorbijgaan en als hij hierna schreiend op de knieën zonk, was het om Zijn Vader te danken voor alles, wat hij beleven mocht — ervaringen, die hem, hoe vreeselijk, hoe wreed ze vaak ook waren, regelrecht voerden tot de gelukzaligheid van de hemelen!

Een mensch streeft naar Zijn Schepper

Dit beeld bouwt zich uit al zijn levens voor hem op: hij was immer een zoeker, rusteloos voortgedreven door het verlangen Zijn God en Diens wetten te leeren kennen. Dit voert hem naar de tempels, hij wordt er leerling, priester en opperpriester. Geen occulte wet blijft hem onbekend, want hoe afschuwelijk deze soms in zijn uitwerking is, hij gaat er door, al is het ten koste van hemzelf of anderen. „God, mijn God, hoe leer ik U en het wonderbaarlijke leven verstaan?”

— het is de bede, die telkens uit zijn ziel opstijgt en hem drijft tot onderzoek en beleven. Wat ligt er achter den dood? Hij wil het kennen en pleegt zelfmoord, bij vol bewustzijn, gulzig de wetten volgend, die hij wakker roept en hem slaan met schier onmenselijke pijn. Maar dankbaar en verrijkt keert hij in een volgend bestaan terug, al weer doende nieuwe wetten te overwinnen. De priesters leeren hem, dat er contact mogelijk is met het leven na den dood — hij wenscht dit contact te ondergaan. Een vreeselijke leerschool wacht hem, hij raakt bezeten en wordt een willoos werktuig van de astrale onderwereld, die zich door hem uitleeft. In het nieuwe leven, dat God hem schenkt, zet hij zijn pogingen voort, maar weer bereikt hij zijn doel niet. Levens gaan voorbij, waarin hij van de zwarte tot de witte magie komt. Het wildste dier kan zijn blik niet weerstaan, het wordt een lam door het overwicht van zijn persoonlijkheid. Hoe machtig is de mensch, zegt hij tot zichzelf, als hij bereikt, dat hij een vijand slechts door het instellen van zijn concentratie kan vernietigen. Maar het duurt niet lang of hij erkent de twijfelachtige waarde van deze macht. Hij laat de verderfelijke, zwarte magie los en streeft nu fanatieker nog naar de reine beheersching van de geestelijke wetten. Hierin is zijn val zoo mogelijk nog dieper — met bloed betaalt hij de wijsheid, dat het goede moeilijker te dienen is dan het booze. Er komt liefde in hem, maar hij weet haar nog geen hoogere werkzaamheid te geven. De liefde voert den brand om te kennen nog hooger op en hij stort zich in de kunst. Ook hier gaan levens mee heen en dan vindt hij zichzelf terug, werkend en denkend in strenge afzondering. Met penseel en graveernaald wil hij niets meer of minder dan Gods schepping vastleggen. Veertig jaar lang put hij zich uit om zijn doel te bereiken, maar hij slaagt niet. Als hij ziet naar wat zijn hand wrocht, weet hij, dat zijn manen en zonnen, sterren en bloemen glimlichten zijn van de werkelijkheid. De goddelijkheid, die hij er in wil leggen en die ook hem dichter bij den Schepper van het leven zal brengen, weet hij niet uit te beelden. Hij sterft uitgeleerd met een kreet naar zijn Vader, in Wiens ware wezen hij weer niet vermocht door te dringen. Het volgende leven vindt hem weer actief, hij geeft zich opnieuw aan de magie en eindelijk maakt hij zich de psychische trance eigen, die hem toestaat buiten zijn organisme te gaan en het astrale contact te beleven. Een hemeling nadert hem. Meteen verzoekt hij dezen eenige vragen te mogen stellen. Het weerwoord is veelbeteekenend. „Waarom wanhoopt u, wanneer u zichzelf voelt?” Wanneer hij niet-begrijpend kijkt, legt de meester de hand op zijn schouder en zegt: „Kom, vriend, laten we een wandeling maken door de oneindigheid Gods en hierbij eerst uw eigen problemen bespreken om daarna nog eenig voedsel te geven aan hen, die op aarde bij uw lichaam waken en op wijsheid wachten. Indien ik u zeg: Waarom wanhoopt u, wanneer u zichzelf voelt?, dan bedoel ik er mee: als het bewustzijn, al is het maar van één enkelen graad, in u is, dan weet u immers, dat u deel uitmaakt van de Schepping?”

„Meester, ik ga u voelen en begrijpen. Maar hoeveel graden en wetten heb ik al niet beleefd?”

„Ik vraag u, mijn goeden vriend, hebt u deze wetten waarlijk ontleed om hen universeel te kennen of diende u slechts uw eigen verlangens?”

Dit woord slaat een gat in hem, maar daarin ziende, wordt hij zijn toestand scherp gewaar. Overrompeld daardoor buigt hij zijn hoofd en zegt: „Ik heb de tempels van verscheidene volken leeren kennen, meester, ik ging van laag tot hoog. En thans weet ik nog niets. Ik vergat mijzelf te toetsen aan de werkelijkheid. Ik ging slechts één doel na: mijn eigen leven te leeren kennen en dat van de enkelingen, van wie ik leerde houden en met wie ik geestelijk en cosmisch verbonden ben. Nu weet ik, dat dit eigenliefde was. Ja, ik heb mezelf lief-

gehad en al die miljoenen graden en wetten zeiden me in wezen niets, niets, niets! Ik ben blind geweest.”

Dan gaat de zoeker op weg om de universele liefde te leeren. Hij vecht met andere priesters om de reine verbinding van de Egyptische tempels met de hemelen vrij te houden van de bezoedeling door de zwarte, dierlijke magie, maar delft met hen het onderspit. Hij moet aanzien, hoe het kwaad de zetels inneemt en kan slechts helpen om de cosmische wijsheid, die ontvangen werd, te versluieren om haar uit de handen van de onbewusten te houden.

Zijn levens voeren hem nu naar het Christendom. Geholpen door zijn in de eeuwen ontwikkeld denken en zijn fabelachtige kennis van de mystiek, bereikt hij de hoogste kerkelijke ambten. Schatten van liefde en wijsheid deelt hij uit, maar zelf vindt hij geen rust of voldoening. Iets in hem zegt, dat er meer, oneindig veel meer is dan de dogma's, die hij predikt, bevatten. Dan eindelijk roepen de wetten hem tot de eeuwigheid van het astrale bestaan. Uitgeput van al zijn beleven, onmachtig nog langer te denken of te strijden, zakt hij ineen en slaapt. God als een wijze Vader laat hem begaan, geen aanraking komt tot hem, eerst zal de zoeker rust en herstel vinden.

Het Koninkrijk Gods bestaat door allen

Zoo overziet Meester Yongchi zijn levens en dringt, gesteund door de hemelingen, diep en moedig daarin door. Als hij eindelijk opstaat, glanst in zijn oogen het licht van de zonnen en sterren, die hij eens wilde schilderen. Ruim als de wereld is zijn hart, vast en krachtig zijn stap, wanneer hij op weg gaat om zijn hemel in bezit te nemen.

Neen, Meester Yongchi kwam niet tot u en tot ons als een duisterling, als een geslagen man. Hij vormde zich in zijn machtige, gedurfde levens tot een ingewijde, tot een kenner van de mystiek als maar weinigen in de sferen bezitten. Hierdoor en door de liefde, die hij ruimtelijk wist te maken, kon hij de hemelen betreden. Hij had in zijn levens echter eerst de les moeten leeren, die voor ons allen zonder uitzondering geldt. En deze is: Maak af, wat u begint! Bouw geen tempels en werelden op fundamenteën, die niet krachtig genoeg zijn. Dat deed Meester Yongchi en dat doen wij allen. Het was daarom, dat het woord van Meester Zelanus hem zoo striemend en bezielend trof: „Keer u zelf binnenste buiten!” Hieraan begon hij en hij vraagt ons dit met hem te doen om te ervaren, dat elke gedachte tot het eind moet worden doordacht, elk gevoel, tot in den laatsten graad moet worden beleefd. Wie het verzuimt, wordt als Meester Yongchi eens gewaar, dat hij het Goddelijke leven ondanks zijn ernst speelsch en onbewust beleefd heeft. Ge grijpt boven uw kracht, ge wilt het uiteindelijke genieten en beseft niet, dat er nog gaten en kuilen in uw zieleleven liggen, waardoor gij onherroepelijk struikelen moet. Als we werken en bidden, moeten we het op honderd procent doen of het heeft geen waarde. Zoo is het in ons denken en in onze liefde — pas wanneer we onbaatzuchtig en slechts gedreven door hoogere motieven alles van onszelf daarin leggen, wordt onze handeling, ons gevoelen, een wet, die het ontwaken in den geest beteekent. Door deze wijsheid, die de winst is van al zijn strijd en zoeken, kan Meester Yongchi thans schilderen op een wijze, die ziel en zinnen verblijdt. Ook door dit geschenk bewijst God, dat Hij slechts belooning wil. Wat Meester Yongchi zoo fel begeerde, is thans werkelijkheid geworden, nu hij bloemen en planeten schildert, die los zijn van de stof en het licht uitstralen, dat hun Vader hun schonk. Daarin legt hij alles wat hij won: zijn liefde, zijn deemoed, zijn eerbied en zijn geluk. Zoo is elk van zijn schilderijen een kleurig dankgebed jegens God, onzen Vader, die voor elk van zijn kinderen een plaats bereidde in Zijn Huis!

de innerlijke tempel

1. Over weten, zenuwen, hormonen, een vogel en een visch

Wanneer gij het Goddelijke Scheppingsplan kent, het begin en het verloop daarvan, wanneer gij de wetten van leven en dood overwonnen hebt en de graden kent volgens welke hemel, hel en universum zich opbouwden — dan hebben Jozef Rulof's boeken noch ik u meer iets te zeggen. Ge zijt dan wat de Oosterling eerbiedig en veelbeteekenend noemt een Ingewijde, ja, ge zijt een cosmisch bewuste, die de hemelen zijn woonoord mag heeten. Gij hebt evenmin iets aan dit woord, wanneer gij uw geluk en uw weten vindt in de leer van de kerken, of u, trots en met overtuiging een vrijdenker noemt. Maar wellicht zijt gij een van die miljoenen zielen, die uw vragen en twijfels nog vermeerderd zagen door de priesters en atheïsten en nu op zoek zijn naar het verlossende woord van één, die zegt te kennen.

Wellicht behoort ge tot de steeds grooter wordende groep, die weigert te geloven, dat God is als de Bijbel Hem beschrijft: een grillig wezen, dat zijn eerste kinderen een paradijs schenkt, om hen naar hij al weet, er straks met een 'vlammend' zwaard weer uit te zetten. Een God, die miljoenen kinderen straft om het kwaad van hun stamouders en eeuwen later het bloed eischt van zijn eigen zoon om het appel-delict weer ongedaan te maken. Een God, die den mensch het eten van een handvol fruit door een afschuwelijke moord laat goedmaken. Een God, die al naar het hem uitkomt oorlogen voert of er toe aanzet, woedend, liefdevol en jaloersch is en bloedige kinderoffers aanvaardt. Een God, die naastenliefde eischt en intusschen rustig toeziet hoe een deel van zijn kinderen in een hel de ellendigste pijnen beleeft, waaraan *nimmer* een eind komt naar hij zijn uitverkorenen ijverig laat verzekeren. Een God, — maar zoo kan ik jaren doorgaan, want de misdaden en tegenstrijdigheden van dezen Bijbelschen God zijn ontelbaar.

En wellicht zijt ge een dergenen, die geen grein geloof hebben in het wereldbestel, dat door het stoffelijk en dus beperkt bewustzijn van onze geleerden en wijsgeeren is opgetrokken, maar die met al hun kennis geen verklaring hebben voor de onmetelijke raadsels daarin. Misschien zijt ge vader en moeder over een kind, dat doof en blind of achterlijk geboren is en voelt ge u niet getroost door de mededeeling, dat uw lieveling de dupe werd van een speling der natuur. Of u hebt een verwant of vriend in het krankzinnigengesticht en zoudt ge liever dan hem in een dwangbuis te zien de verklaring en de genezing van zijn kwaal ontvangen.

Mogelijk ook voelt ge diep in u, dat de stelling der vrijdenkers onwaar is, die God verwerpen en de natuur almachtig noemen, en uit dien hoofde zeggen, dat de mensch, in plaats van als een zelfstandige persoonlijkheid voort te gaan, na den dood als stofdeeltje onmiddellijk in de daardoor geschapen gevolgen herleeft. En misschien hebt ge reeds voor u zelf uitgemaakt, dat uw liefde en uw kinderen uit andere, hoogere gevoelens ontstonden dan alleen door een bepaalde werking van uw zenuwen en hormonen.

Ik hoop waarlijk, dat u een zoeker bent, die ondanks de leerstellingen bij uw speurtocht naar de waarheid, overtuigd is, dat u als mensch en het leven, waarvan u deel uitmaakt, grooter, goddelijker zijn dan de aardse leerstellingen u voorhouden, want dan hebben deze regels u zeker iets te zeggen. Zij willen u binnenvoeren in het bewustzijn, dat door hemelingen uit ervaring gewonnen werd en dat tot u komt als de Leer van Gene Zijde. Deze wordt ons gebracht door het voertuig, dat zij daartoe opbouwden: Jozef Rulof, of, zooals hij in zijn boeken wordt aangeduid, met den naam: André. Wij gelooven namelijk, dat de ziel na den dood in een an-

dere, in de astrale wereld haar leven voortzet; miljoenen gegevens uit schier alle tijdperken bewijzen dit geloof. Ook nemen wij aan, dat de ziel dan contact zoekt met het aardse leven, om dit wanneer zij een hemel haar bezit kan noemen, te verrijken met de kennis en de liefde, die zij daar opdeed. Op dit alles kom ik in mijn volgende artikelen uitvoerig terug. Mij gaat het er nu om te bereiken, dat u het verlangen krijgt deze nauwkeurig te lezen en te overdenken en er dat uit te halen wat uw levensinzichten kan veranderen, aanvullen en verrijken. Duizenden toonden dezelfde activiteit en zagen hun kennis verdiept, hun bestaan verruimd. Gij zijt als mensch machtiger en begaafder, dan ge weet of bewijst. God schiep geen mislukkelingen — ongeluk, zonde en verdriet zijn niet uit Hem. Geef mij de kans u te verbinden met Zijn Liefdevolle Majesteit en Zijn Scheppingen, met den zin van het leven, den dood en het hiernamaals, zooals ik deze zelf leerde kennen uit de boeken van André. Laat mij u begeleiden naar den Innerlijken Tempel, waaruit zij ontstonden, en ge zult weten, dat gij het Koninkrijk Gods betreedt.

Ik herhaal het: gij en het leven, waartoe ge behoort, zijn grooter en goddelijker dan uit de vage en hoogst zonderlinge mededeelingen van de kerken en de materialisten blijkt. Zij zullen hiertegen wel in geweer komen, maar dan moet ik weer denken aan het verhaaltje, dat ik eens schreef na een vurig dispuut met een gereformeerd man, die mij om die getuigenis een zoon van Satan noemde.

Toen een vogel uit een vijver zijn dorst leschte, hoorde hij een ouden, waardigen visch tegen enkele jongere soortgenooten beweren, dat er buiten dezen vijver geen andere wereld was. Na dit duidelijke woord klaptten zij bij wijze van instemming met hun staarten, hier was naar hun hart en verstand gesproken! Niet echter naar den zin van den vogel. Hij boog zijn kop dieper in het water en zei tegen den ouden visch, dat hij behalve dezen vijver nog zijn eigen wereld kende, een, die grooter en fraaier was. Eerst glimlachte de waardige visch om zooveel onverstand en legde toen geduldig uit, dat hij deze wijsheid van zijn vader had, die haar op zijn beurt van zijn vader kreeg. Toen vroeg de vogel: „Maar hoe verklaart ge dan, dat ik er ben, en wat is dan de wereld, waarin ik leef?”

Nu verloor de waardige visch zijn geduld, hier werd de wijsheid van zijn voorouders gelasterd en deze was hem heilig! „Gij,” siste hij, „Gij zijt een fictie en wat ge ziet is suggestie, domweg telepathie! Verdwyn uit m'n oog!” Toen zwom hij met de zijnen weg, een schuimspoor nalatend, daar waar zijn staart woedend het water geeselde. En de vogel, die een fictie was? Hij glimlachte een wijzen glimlach, spreidde zijn vleugels en vloog omhoog, het warme blauw van den hemel tegemoet. Van hieruit keek hij neer op de aarde, waarvan de vijver een glinsterende speldeknoop was. Kijk, aan dit kleine verhaal moet ik denken, als wijze, waardige, dogmatische lieden ontoegankelijk voor een ander woord blijven volhouden, dat zij de alkenis bezitten en woedend voorbijgaan aan de tegenstrijdigheden en de duizenden vragen, die hun leer aankleven, terwijl ze zich beroepen op hun voorouders, zonder te weten, dat deze al van die leer een caricatuur maakten. En ook aan de zelfverzekerde ongelukken, die hun staat bepaald weten door een knoedel hormonen. Er is meer, er zijn grootere waarden — laat mij ze u in mijn vervolgen toonen, opdat ook in uw leven een geestelijke Tempel verrijst, die liefde, kracht en wijsheid uitstraalt naar u en uw naasten!

DE WETTEN SPREKEN

Een Moeder verliest door den dood haar kind. Hierna merkt zij, vooral wanneer zij het kerkhof nadert, een branderig gevoel rond den navelstreek. Haar echtgenoot vraagt de verklaring hiervan aan een bekend parapsycholoog, die haar naar een psychometriste verwijst. Ook wordt door vrienden van hem de meening gevraagd van Meester Zelandus. Deze antwoordt haar:

Dit is mijn antwoord, Moeder, gij zijt in gevoel nog steeds met Uw kindje verbonden. Gij voelt U nog immer één met Uw lieveling, al werd deze in het leven na den dood opgenomen. Dit is begrijpelijk want als moeder hebt gij Uw kind lief en kunt gij dit niet meer vergeten. Ge wilt het gevoel, dat het U schonk, behouden. Wanneer gij nu de plaats nadert, waar gij het stoffelijk lichaampje achterliet, wordt het brandende gevoel steeds groter. Als ge naar huis terugkeert, verwaast het. Duizenden moeders van Uw wereld beleven hetzelfde, al zijn de reacties verschillend en beheerscht het eene leven zich dieper en sterker dan het andere. In het gevoel, dat gij en andere moeders beleven, bevinden zich zeven graden, wat wil zeggen, dat de eene moeder de liefde dieper ondervindt dan gene. Gij hebt lief op honderd procent, maar gij bent daarin gesplitst en ge wordt nu onbewust door Uw liefde en door Uw verlies geleefd. Wanneer gij dit aanvaardt, kan ik het volgende beeld analyseeren, dat ons met deze, Uw gesplitste persoonlijkheid, verbindt en natuurlijk vaststelt, dat de realiteitswetten voor de ziel zich niet laten bedriegen, maar door duizenden verschijnselen als wetten gestalte krijgen. Een diep doorvoeld gedicht, een rein lied, een goed geestelijk afgestemd boek, een toneelstuk, een film, of een taak, die gij aanvaardt om anderen te helpen en te dienen — het zijn mogelijkheden voor U om het verloren geluk te beleven. Deze wegen, die gij betreedt om weer te komen in de verloren wereld, voeren U echter ook tot de gevoelens, die gij ervaart, wanneer gij langs het kerkhof gaat.

Dat U deze vlam voelt branden in de omgeving van den navel is heel natuurlijk, omdat U op deze plaats door de navelstreng de eenheid met Uw kind onderging. Maar — gij zult mij dit moeten beamen — het warmtegevoel ontstaat vanuit Uw liefdevolle hart, dat het dan doorzendt. Het brandende gevoel, dat U ondervindt, openbaart werelden, onmetelijkheden voor de liefde. Ge ondergaat het, doordat deze liefde niet ten volle beleefd kon worden en door den dood een ontijdig einde nam. Maar zij is er en ze wordt door de vele mogelijkheden, die ik al noemde, nog gevoed. Ik kan hierover een boek schrijven ook al omdat Uw gevoelens voor Uw kind mij met vorige levens verbinden. En ook, omdat ik de ziel van het kind als een natuurlijk gevoelsleven voor mij zie, waardoor gij als moeder in dezen toestand kon worden opgetrokken. Immers was de gevoelsgraad van Uw kind niet op zulk een kracht en bewustzijn, dan zoudt gij U onherroepelijk anders hebben gevoeld en niet zóó beïnvloed als thans het geval is. Een en ander samenvattend herhaal ik: gij bezit een sterk karakter, maar Uw hooge gevoelsgraad in verbinding met dien van Uw kind overheerscht U en maakt het verschijnsel bewust. Dat de parapsycholoog noch de psychometrist deze toch zoo eenvoudige psychologie niet peilen kan, is duidelijk. De eerste heeft zijn zoo veelbetekende faculteit nog niet verdiend, temeer daar hij zijn sprong over de kist niet wil of durft te maken, terwijl de tweede bewust of onbewust vanuit de fantasie spreekt. De behaalde sensitiviteit levert misschien wel eens een treffer op,

maar bezit niet de verbinding met het weten en de zekerheid van het gezag, dat de hemeling toebehoort. Wij zeggen U, dat de „Universiteit van Christus” elk gevoelsleven peilt, elken liefdegraad ontleeft, doordat wij op Golgotha onze studie mochten beëindigen!

Ik verzeker U, dat U dit gevoel nimmer zult verliezen, wel zal het minderen naarmate Uw leven zich van het stervensuur van Uw kind verwijdt. Het maakt zich losser van het gebeuren en ge beleeft Uw smart en Uw geluk anders. Nochtans blijft de door U gevoelde en heilige eenheid als een eeuwigdurende gelukzaligheid diep in Uw ziel leven, om straks in het astrale bestaan door Christus opnieuw verbinding te ontvangen.

Meester Zelandus

Is het nuttigen van vleesch niet ernstig te veroordeelen en moeten wij niet allen tot het vegetarisme overgaan?

Wij veroorloven ons u de volgende wedervraag te stellen: Wie schiep het dier voor den derden cosmischen graad, de planeet Aarde? God, nietwaar, want uit Hem komt alle leven voort. Zijn wijze voorzienigheid stelde vast, dat Zijn kinderen, die op deze planeet aan den opbouw van hun stoflichaam moesten werken, het dierlijk vleesch daarbij hard nodig zouden hebben. Het dier behoort dus bij dezen graad, het dient uw evolutie en de zijne. Zoo gij het dierlijke leven nu ongebruikt liet, zoudt ge uw eigen stoffelijke ontwikkeling schaden. Daar komt als tweede gevolg bij, dat de diersoorten dan zoo in aantal zouden toenemen, dat zij uw leven gingen overheerschen en schaden! Het probleem, dat hier onmiddellijk naast ligt, is dat van den slager. Sommigen toch voeren aan, dat de vleescheter dezen mensch slecht maakt. De slager echter beleeft zijn eigen graad, hij handelt naar het voelen en denken, dat in hem is en hij kan niet anders handelen. Geloof niet, dat hij, wanneer de gemeenschap ging vegeteeren en hij zijn winkel dus kon sluiten, nu plots een hooger, zuiverder leven ging leiden. Dan zou hij stellig naar middelen en wegen zoeken, waarin zijn afstemming toch op voor hem bevredigende wijze werd gediend. Hij is — uit eigen verkiezing! — het product van een tijdperk, dat het dierlijk vleesch voor zijn groei behoeft! Wanneer gij buiten de versterkende sappen daarvan kunt, deze voor uw lichaam en/of uw taak kunt missen, handelt gij goed en wijs, wanneer gij uw voedsel vegetarisch inricht. Maar wij herhalen: wanneer gij daardoor verslapping of zelfs ziekte moet aanvaarden, handelt ge onbewuster dan de mensch, die zich van vleesch bedient!

Wat is het verschil tusschen spiritisme en spiritualisme?

In het kort dit: terwijl de aanhangers van het spiritisme door het gebruik van de diverse communicatie-middelen bewijzen van en over het leven na den dood trachten te verzamelen, ligt het zwaartepunt bij de spiritualisten bij de religieuze levensbeschouwing. Deze onderscheiding is bijna alleen in ons land gebruikelijk, in de meeste andere landen kenmerkt men beide groepeerings met denzelfden naam: spiritualisme. De spiritisten hier leven bij de daad, zij kennen het „verschijnsel” hoogere waarde toe, terwijl de spiritualisten meer beschouwend zijn. Dit houdt natuurlijk niet in, dat de doorsnee spiritisten niet religieus zouden zijn of dat de spiritualisten de waarde van de occulte verschijnselen negeeren. Het verschil echter ligt hier: terwijl de spiritisten hun beginselen uit de verschijnselen afleiden, handelen de spiritualisten juist omgekeerd! Als deze korte uiteenzetting niet voldoende mocht zijn, willen wij deze kwestie gaarne eens uitvoeriger behandelen.

J. KOPPERS

Magnetiseur

Goudenregenplein 15, Den Haag

Consult: iedereen werkdag van 2 tot 5 uur, behalve Dinsdag

Te Amsterdam, Nassaukade 367: iedereen Dinsdag van 11 tot half 1 en van half 2 tot 5 uur

JOZEF RULOF
LEO UITTENBOGAARD
en echtgenooten

danken U voor al Uw hartelijke wensen en hopen, dat gij de beginselen van „De Eeuw van Christus” ook in 1947 stralend en weldadig zult belichamen.

FIEN EN BEN VEENKAMP
Bachlaan 30, Arnhem
wensen al hun vrienden een
gezegend 1947

Wij wensen al onze zusters en broeders een gelukkig 1947 en hopen dat wij allen, die dank zij de Meesters en hun medewerkers, ondanks alles aan een betere wereld gelooven, het zelfvertrouwen mogen hebben om „De Eeuw van Christus” in het komende jaar bewust uit te dragen.
C. STAUDER en M. BEHM

Dat ge door de Meesters en hun medewerkers tot liefde en bewustwording moge geraken is de hartewensch van
Mevrouw RIEGRAF, Nassauplein 35

Wij wensen allen lezers van „Evolutie” een door Christus gezegend Nieuwjaar
FRANS EN LIES VAN LAEKEN

In 1947
mijn eerste en eerbiedige groet
aan Meester Zelanus en Leo Uittenbogaard
met grooten dank voor de
mooie lessen en uren
N.N.

Gelukkig Nieuwjaar wensen U
de dames Jurine en J. HARMSSEN

Wij wensen Jozef Rulof en al zijn medewerkers toe, dat hun schoone werk in 1947 veel vrucht moge dragen
N. NIEHORSTER EN SIESJA

Allen oprechten wil tot het goede gewenscht
door Fré en BERT Höfelt

vakkundig restaureeren en schoonmaken van schilderijen

- Totaal onzichtbaar restaureeren van gaten en scheuren
- Verweerde etsen, litho's en teekeningen, op alle soorten papier, kunnen als nieuw geresatureerd worden

m. h. hendriks Nachtegaallaan 20 . Den Haag
Telefoon 391873

Als ge tevreden zijt moet ge niet veranderen.
Maar zoo ge het niet zijt, breng dan uw schoenen ter reparatie bij ons.
Wij zijn goedkoop, degelijk en vlug.

SCHOENMAKERIJ

J. P. STULTJENS

De la Reyweg 86 en Hattumlaan 1
hoek Nunspeetlaan - 's-Gravenhage

Dat gij door de liefde tot ontwakning moge komen, is de wensch van
FAMILIE VAN KLEEF

Anse en Tom,
wij wensen jullie alles wat je tot God en tot elkander zal voeren

TROEDIE EN HENK

Allen een Gelukkig Nieuwjaar
familie VAN LONDEN

Heel veel geluk in het Nieuwe Jaar
familie FRANKEN

Alle vrienden en cliënten een
goed Nieuwjaar
E. BLUMENFELD-GUTSCHOW
Teekenaars - Zeilstraat 53 - Amsterdam

Aan een ieder veel kracht en sterkte in 1947
J. M. KOPPERS

Uit Wageningen
mijn beste wensen aan Jozef Rulof
aan Leo Uittenbogaard en echtgenooten,
aan Zuster Annie Gerritsen en Mr. Atzrott
van OPA

Dat U allen in dit jaar een steeds stijgende bewustzijnsverruiming ten deel moge vallen, is de wensch van A. J. FELS en echtgenoot te Haarlem

Mogen velen in 1947 den weg vinden tot de wijsheid en de liefde van de Meesters!
Mevrouw F. W. BEUKMAN, Weteringschans 167 te Amsterdam

Laat Uw bontmantel
repareeren en moderniseeren

door *H. M. v. Reijn Becker*

Trompenburgstraat 36 - Amsterdam

Bontmantels vanaf f 450.—

MEDEDEELINGEN

Rooster van de voordrachten

's-Gravenhage

Gebouw Diligentia, Lange Voorhout, op
Woensdag 8-15-22-29 Januari en Woensdag 5 Februari, 8 uur, Jozef Rulof.
Zondag 5 en 19 Januari 10 uur 15, Leo Uittenbogaard.

Amsterdam

Gebouw Sarphatistraat 8, Donderdag 9,
Dinsdag 14-21-28 Januari, 8 uur, Jozef Rulof

Rotterdam.

Gebouw Luxor, Kruiskade, Zondag 12 Januari, 10 uur 15, Jozef Rulof.

In deze voordracht, die zeer belangrijk beloofd te worden, behandelt Jozef Rulof door Meester Zelanus de Openbaringen van het boek „DE VOLKEREN DER AARDE”

Voorverkoop: firma Denis, 1e Middel-landstraat 27, te Rotterdam

„Evolutie”

Abonnementsprijs f 8.50 per jaar (bij vooruitbetaling). Betaling kan geschieden door overschrijving op gironummer 7112 van de Nederl. Handel-Mij., Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. „Evolutie”, of per postwissel, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Kopij wordt vrijblijvend ingewacht. Terugzending geschiedt alleen, wanneer de postzegels daartoe worden bijgesloten.

Advertenties moeten uiterlijk 10 dagen voor verschijning worden ingezonden bij de Administratie, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage, telefoon 391873, die u gaarne de condities verstrekt.